

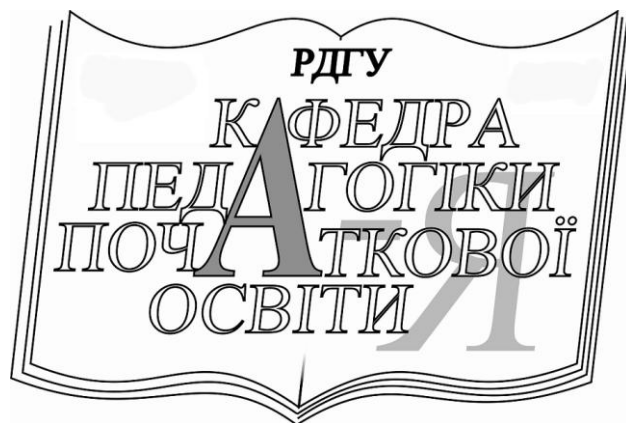
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Професійний розвиток педагога

Матеріали науково-практичної Інтернет-конференції

*"Сучасний вчитель початкових класів:
традиції та інновації"*

23-24 грудня 2014 року

Рівне
Видавець О.Зень
2014

УДК 373.3.011.3-051:005.336.5

ББК 74.204.2

П – 84

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 4 від 28 листопада 2014 р.)

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ – голова оргкомітету;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, проректор з науково-педагогічної та навчально-методичної роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Сілков Валерій Васильович – кандидат педагогічних наук, професор, декан педагогічного факультету РДГУ;

Колупасва Тетяна Євстафіївна – кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки початкової освіти РДГУ;

Бричок Борис Павлович – кандидат педагогічних наук, професор;

Шевців Зоя Михайлівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Бричок Світлана Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Яковишина Тетяна В'ячеславівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Боровець Олена Віталіївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Гудовсек Оксана Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Мищенко Оксана Миколаївна – кандидат педагогічних наук, доцент.

Веремчук Алла Петрівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Рецензенти:

Невмержицька Олена Василівна – доктор педагогічних наук, професор кафедри порівняльної педагогіки та методики викладання іноземних мов Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

Пальчевський Степан Сергійович – доктор педагогічних наук, професор кафедри загальної і соціальної педагогіки та управління освітою Рівненського державного гуманітарного університету

Професійний розвиток педагога. Матеріали науково-практичної Інтернет-конференції “Сучасний вчитель початкових класів: традиції та інновації” – Рівне: О.Зень, 2014.- 246 с.

ISBN 978-617-601-104-0

У матеріалах науково-практичної інтернет-конференції подаються статті викладачів та студентів Рівненських вищих навчальних закладів, статті та конспекти навчальних занять вчителів загальноосвітніх шкіл. Представлена тематика розроблена з урахуванням сучасного вітчизняного та зарубіжного педагогічного досвіду, досягнень педагогічної та психологічної науки.

Матеріали розраховані на викладачів, вчителів та студентів психолого-педагогічних спеціальностей.

*За достовірність фактів, дат, назв і т.п. відповідають автори статей.
Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.*

ISBN 978-617-601-104-0

© Автори статей, 2014

Недарма В. О. Сухомлинський стверджував: «Я бачу своє найголовніше виховне завдання в тому, щоб у дитячій душі стверджувались співчуття, жалість, доброта до всього прекрасного, що є в світі, і насамперед до людини» [12, с. 114].

Педагог з розвинутою педагогічною толерантністю має високі загальні розумові здібності, відрізняється зрілістю суджень, йому притаманна емоційна стабільність. Завдяки цим якостям педагог легко адаптується до взаємодії з різними суб'єктами професійної діяльності. Важливим моментом, що визначає сутність педагогічної толерантності учителя, є те, що вона формується і розвивається за певних соціальних умов і завдяки власним зусиллям особистості.

Виходячи з педагогічних ідей В. О. Сухомлинського вважаємо, що провідна ідея концепції педагогічної толерантності вчителя полягає у відповідальності вчителя за вибудовування діалогічних взаємин з учнем як ключовим суб'єктом освітнього процесу, що володіють унікальними якостями особистості. Актуалізація ідей Василя Олександровича стосовно педагогічної толерантності дає змогу ефективно вибудовувати педагогічну діяльність, дотримуючись зрілістю педагогічних умов: ініціація рефлексивних можливостей педагога (педагогічна рефлексія); актуалізація інноваційного потенціалу педагога, поновлюваного доволі відповідно до поставлених педагогічних цілями у вигляді комплексу індивідуально-професійних якостей учителя, пов'язаних з вирішенням нових нестандартних завдань; залучення вчителя до комунікативної культури через вибудовування діалогічності активізації динаміки педагогічних інновацій.

Висновки і перспективи подальших розвідок. Таким чином, можемо зробити висновок про те, що професіограма учителя – система особистісних рис, суспільно-політичних, психолого-педагогічних й спеціальних знань, програма педагогічних умінь та навичок, необхідних для виконання учителем його професійних обов'язків. Однією з найважливіших рис, якими повинен володіти учитель є педагогічна толерантність, що визначена нами як інтегральна професійно важлива якість особистості, як володіння вміннями й навичками толерантної взаємодії з усіма суб'єктами освітнього процесу.

Професіограма учителя не є усталеним поняттям, так як суспільний розвиток висуває до складових професіограми нові вимоги, що знаходять відображення у нових вимогах до особистості та професійної діяльності учителя, рівня його знань, вмінь та навичок. Для ефективного виконання професійних функцій учителю не лише необхідно володіти якостями особистості, які б забезпечили йому можливість якомога продуктивніше налагоджувати контакти зі своїми вихованцями, а й користуватися кращим надбанням видатних педагогів, зокрема Василя Олександровича Сухомлинського.

У той же час, висновки здійсненої розвідки виявили необхідність продовжувати роботу у цьому напрямі. Зокрема, необхідно більш детально розглянути питання прагматичних аспектів педагогічної толерантності у найближчій перспективі.

Список використаних джерел

1. Бубер М. Я и Ты / М. Бубер // Пер. с нем. Послесловие П. С. Гуревича. – М.: Высшая школа, 1993. – 175 с.
2. Енциклопедія освіти / гол.ред. В. Г. Кремень; Акад. пед. наук України. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 1040 с.
3. Завірюха Л. А. Оволодіння засадами толерантності в студентському середовищі / Л. А. Завірюха // Педагогіка толерантності. – 2003. – № 1. – С. 76.
4. Комогоров П. Ф. Формирование толерантности в межличностных отношениях студентов высшего учебного заведения Текст.: Автореф. дис. канд. пед. наук: 13.00.08 / П. Ф. Комогоров. Курган, 2000. – 23 с.
5. Лекторский В. А. О толерантности, плюрализме и критицизме / В. А. Лекторский // Вопросы философии. – № 11. – 1997. – С. 46–54.
6. Погодина А. А. Урок толерантности / А. А. Погодина. – Режим доступу: <http://www.1september.ru>

ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ЗАКЛАДАХ ЕСТЕТИЧНОГО СПРЯМУВАННЯ В УКРАЇНІ (КІНЕЦЬ ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТ.)

*Гудовсек Оксана Анатоліївна
к.пед.н., доцент, кафедра педагогіки початкової освіти,
Рівненський державний гуманітарний університет*

Естетичне виховання, спрямоване на залучення молодших школярів до скарбниць духовної й художньої культури, до світу моральних цінностей завдяки формуванню естетичних понять, смаків, ідеалів. Воно розвиває творчі здібності особистості та тісно пов'язане з культурним життям суспільства.

У загальній системі всебічного розвитку особистості естетичне виховання дітей молодшого шкільного віку в закладах освіти займає важливе місце, вирішуючи, насамперед, завдання формування естетичного ставлення до життя, до праці, до природи, до мистецтва; виховання здатності розуміти і сприймати прекрасне в діяльності і мистецтві; вироблення загальноприйнятих норм поведінки та загальнолюдських якостей. Тобто, естетичне виховання, з одного боку, сприяє відродженню культурних традицій, а з іншого – забезпечує розвиток загальної культури підрастаючого покоління і посилює інтерес до мистецьких творів, до національних звичаїв і обрядів.

Аналіз філософської, психолого-педагогічної літератури свідчить, що філософські аспекти естетичного виховання розглядаються в працях Ю. Афанасьєва, М. Кнященка, М. Кагана. Психологічні основи висвітлюються у дослідженнях Л. Божович, Л. Виготського, І. Кона. Питанням формування естетичної культури учнів присвячені роботи З. Гіптерс, І. Зязюна, О. Миронюк, Д. Остапенко. Проблема естетичного виховання знайшла своє відображення у працях Г. Баталіної, В. Бітаєва, Л. Масол, В. Фоміна та ін..

На початку ХІХ ст. в Україні існували заклади освіти, які безпосередньо займались естетичним вихованням дітей: Глухівська музична (співоча) школа – забезпечувала загальну музичну, хорову освіту та навчала дітей грі на різних музичних інструментах; Харківська співоча школа – єдина на той час в Російській імперії, яка готувала хористів для петербурзької приватної капели; Кам'янець-Подільська художня школа-інтернат для сільських дітей тощо [1; 3].

Навчання в таких закладах сприяло розвитку творчих здібностей вихованців, формуванню їхніх естетичних смаків, збагачувало їхній духовний світогляд. Зокрема, в м. Харкові заснована перша початкова художня школа (1880 р.), де існували класи живопису, скульптури, архітектури, рисунку. До школи приймали талановитих дітей, в першу чергу з бідних верств населення, при ній було організовано недільний клас малювання, навчання в якому проводилось безкоштовно, а кращі з учнів зараховувалися в основні спеціалізовані класи [5]. Подібні заклади були засновані й в інших містах України.

Вагомий внесок у розвиток теорії та практики естетичного виховання зробило Київське обласне педагогічне товариство „Просвіта”, яке паралельно з просвітницькою діяльністю займалося створенням гуртків для дітей з метою розвитку творчих здібностей та вдосконалення їхніх естетичних якостей (в подальшому гуртки планувалося реорганізувати у „будинки для юних”); організацією екскурсій, відвідуванням дітьми театральних вистав, концертів, художніх вистав; публікацією періодичної преси для дітей. Серед інших форм роботи з естетичного виховання товариство практикувало: бесіди з використанням музичних творів, музичні вечори з декламацією, співом, грою на різних музичних інструментах, виступом хору тощо.

Безперечно, ефективний вплив на естетичне виховання дітей мали запропоновані різними просвітницькими організаціями сімейні заходи: читання книжок, проведення бесід, екскурсій з метою естетичного збагачення особистості, відвідування виставок, спектаклів, вечорів, концертів, літературно-музичних свят та ін.

З встановленням Радянської влади в Україні відбулися суттєві політичні, економічні та соціальні зміни. На з'їздах вчителів одночасно з проблемами комуністичного виховання учнів в закладах освіти обговорювалися питання естетичного виховання і приймалися відповідні резолюції. Зокрема, на I Всеросійському з'їзді учителів-інтернаціоналістів (червень 1918 р.), I Всеросійському з'їзді вчителів (липень 1918 р.) та I Всеросійському з'їзді з освіти (серпень 1918 р.) розглядалися такі питання: проблеми естетичного виховання дітей, виховання учнів засобами мистецтва (музичного, образотворчого, театального), розвиток активної творчості дітей, організація виставок – результатів дитячої творчості, використання мистецтва в якості агітаційного методу та ін. В резолюціях, прийнятих з'їздами, відмічалось, що заклади освіти мають прагнути до створення гармонійно розвинутої людини, а це неможливе без естетичного виховання [4].

У 20-ті рр. XX ст. естетичне виховання молодших школярів здійснювалося як у межах загальноосвітніх навчальних закладах, так і в спеціально створених закладах освіти художньо-естетичного спрямування (дитячих клубах, дитячих майданчиках, дитячих театрах, бібліотеках), та і в закладах соціального виховання дітей (дитячих будинках, дитячих містечках, комунах, колоніях для дітей-сиріт, напівінтернатах, денних дитячих будинках, літніх колоніях та ін.), які поряд з усуненням бездоглядності та безпритульності одним із головних завдань виділяли естетичний розвиток дітей.

Першими офіційними закладами освіти, що розвивали естетичні здібності дітей, як стверджують результати нашого дослідження, можна вважати дитячі майданчики, дитячі літні майданчики, які паралельно з оздоровленням дітей широко займалися їхнім естетичним вихованням. Створювались вони з ініціативи місцевих органів народної освіти, культкомісії ревкомів, залізничних організацій, Червоної Армії, жіночих рад. Для майданчиків Народним секретаріатом освіти була розроблена спеціальна інструкція, в якій визначалися мета, завдання, зміст і форми роботи дитячих майданчиків. Функціонували вони упродовж трьох літніх місяців. Серед форм і методів роботи з естетичного виховання в молодшому шкільному віці перевага надавалася груповій діяльності в гуртках співів, малюванню, ліпленню, вирізуванню з паперу, випилюванню, гімнастиці, екскурсіям, а також розповідям, бесідам, грі. На майданчиках проводились масові свята, художні виступи, концерти, які дуже подоблялися дітям. Особливістю такого закладу було те, що діти, які відвідували майданчик, отримували дворазове харчування.

Для дітей, які з різних причин не відвідували школи (40 % дітей знаходилося поза школою) створювалися дитячі клуби, які працювали з дітьми як в літній, так і в зимовий період. Вони організовувалися на кошти профспілок та народної освіти. Відкривалися такі заклади при культпросвітніх установах, робітничих та сільських будинках, хатах-читальнях, бібліотеках, театрах та ін. Надаючи великого значення дитячим клубам, Народний комісаріат освіти та місцеві органи влади розгорнули широко роботу з відкриття таких нових закладів у різних областях країни (Херсонській, Черкаській, Чернівецькій, Харківській). При клубах створювалися різноманітні гуртки, зокрема, і з естетичного виховання молодших школярів: театральний, музичний, літературний гурток; гурток співів, малювання, ліплення тощо.

Педагоги вбачали в дитячих клубах значні потенційні можливості з формування особистості, вважали ці виховні заклади єдиною формою роботи, яка захистить учнів молодшого шкільного віку від негативного впливу вулиці. Інколи дитячі клуби поєднували виховні та навчальні можливості, чим привертати до себе велику кількість вихованців.

У цей же час здійснювались й перші спроби залучити дітей до театального мистецтва. З ініціативи Народного комісаріату освіти театральний відділ розробив план створення державного театру для дітей в м. Харкові, відкриття якого відбулося в лютому 1920 р. Згодом такі заклади почали функціонувати і в інших містах України. Театр для дітей вважався одним з основних типів закладів освіти естетичного спрямування, який ставив за мету виховання молодого покоління засобами сценічного мистецтва, розвиток мислення та емоцій. Постійна трупа театру не тільки показувала виставу, а й проводила окремі постановки силами самих дітей, надавала допомогу іншим закладам освіти та дитячим колективам в організації та проведенні спектаклів та постановок.

У країні продовжувався пошук нових типів закладів освіти, які безпосередньо займалися естетичним вихованням дітей молодшого шкільного віку. Так, виникали перші будинки художнього виховання та художні студії (1935 р.) [2]. Причому Будинки художнього виховання (центральні, обласні, окружні, міські) до 1952 року діяли як заклади освіти вузького профілю, а в 1952 році були об'єднані з Палацами піонерів. Будинки художнього виховання організовувалися з метою керування естетичним вихованням дітей шкільного віку. Крім занять з дітьми, в них проводилась інструктивно-методична робота з методистами. Будинкам художнього виховання були підпорядковані Палаці та Будинки піонерів, піонерські клуби та різноманітні гуртки в загальноосвітніх школах України (літературні, хореографічні, хоріві, художні тощо). Вся виховна, методична робота в цих закладах організовувалась у тісному зв'язку з дитячими театрами, бібліотеками, Палацами та Будинками піонерів, вона мала характер інструктивних поїздок з метою навчити педагогів-вихователів на місцях, як організувати глядача, проводити ігри, пропагувати естетичну діяльність серед учнів [там само]. Будинки художнього виховання повинні були мати постійний, стаціонарний та пересувний театр для демонстрування вистав у віддалених населених пунктах.

Крім того, 30-ті рр. XX ст. характеризувались виникненням закладів освіти нового типу – Палаців піонерів та жовтенят, аналогів яких не було в жодній країні світу, та Будинків піонерів (відкривалися на базі деяких клубів піонерів). Ці заклади стали найбільшими навчально-виховними центрами естетичного виховання в країні. Такі заклади створювалися у зв'язку з необхідністю розв'язання питання організації дозвілля дітей, їхнього всебічного гармонійного становлення.

Як свідчать результати здійсненого дослідження, у Палацах та Будинках піонерів створювалися художні відділи, які об'єднували навколо себе талановитих дітей у галузі мистецтва. Тут працювали різні секції й гуртки: музичні, хоріві, хореографічні, юних композиторів, музичного виховання, драматичні студії. Відтак, естетичне виховання дітей в цих

зкладах здійснювалось через такі форми масової роботи: бали-маскаради, карнавали, танці, дитячі ранки, фестивалі, різнопланові свята, вечори відпочинку, концерти, конкурси, творчі звіти, виставки дитячої творчості, огляди художньої самодіяльності тощо. Однак, робота з естетичного виховання в Палацах (Будинках) поєднувалась з політико-виховною роботою, тобто, будь-які заходи, що проводились (навіть розважальні), мали наповнюватися певним ідейним змістом.

Отже, на початок 40-х рр. XX ст. в Україні склалася досить розгалужена мережа закладів освіти, які займалися естетичним вихованням молодших школярів. У цей час першочергового значення набувають питання якості освіти, проблеми вдосконалення того, що було досягнуто в цій галузі раніше, врахування у виховному процесі нових вимог життя суспільства.

Список використаних джерел

1. Майбурова К. Глухівська школа півних XVIII ст. та її роль у розвитку музичної освіти й професіоналізму на Україні і в Росії / К. Майбурова // Українське музикознавство. – 1971. – № 6. – С. 15 – 18
2. Митина И. И. Детские внешкольные учреждения в СРСР. / И. И. Митина // Сов. педагогика. – 1977. – № 10. – С. 103 – 109
3. Ольховський А. В. Нарис історії української музики : до 90-річчя Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського. / А. В. Ольховський — К. : Музична Україна, 2003. – 503 с.
4. Плохова М. Г. Вопросы эстетического воспитания на учительских съездах и конференциях (1918 – 1925) / М. Г. Плохова // Сов. педагогика. – 1980. – № 7. – С. 10 – 109
5. Смоленський В. Перша в країні приватна школа малювання / В. Смоленський // Вечірній Харків. – 1889. – 16 лютого. – С. 3

ПЕДАГОГІЧНА КРЕАТИВНІСТЬ: СУТНІСТЬ І СТРУКТУРА

*Яковичина Тетяна В'ячеславівна,
к.пед.н., доцент, кафедра педагогіки початкової освіти
Рівненський державний гуманітарний університет*

Інтелектуалізація усіх сторін соціальної, економічної та виробничої діяльності стає однією з провідних закономірностей нашого часу. Одночасно спостерігається рутинізація інтелектуальної праці. Виникає ситуація, коли більш значущим для управління професійним розвитком, проектуванням та реалізацією систем професійної освіти й підвищення кваліфікації стає не антиномія розумовій праці – фізична праця, а розрізнення творчої і рутинної праці. З урахуванням фізичної й розумової природи праці, її рутинного або творчого характеру виникає чотири принципово різних базових типи професійної діяльності: 1) рутинна фізична; 2) рутинна розумова; 3) творча фізична; 4) творча розумова. Окреслені базові типи є ідеальною абстракцією, яка виступає засобом аналізу й проектування реальних типів професійної діяльності, інтегруючих в тому або іншому співвідношенні базові типи.

Педагогічна діяльність – і розумова, і фізична, і творча, і рутинна. У різних педагогів, в різних педагогічних концепціях і практиках й різна вираженість (домінантність) цих сторін. Гіпертрофія педагогічної творчості в педагогічній професійній діяльності також неправомірна, як і абсолютизація її рутинної. Проте гуманітарна природа освітньої системи, властива нею невизначеність, дозволяє говорити про творчу модальність в роботі педагога.

Дослідженню педагогічної творчості та особливостям підготовки до неї майбутніх учителів надається належна увага у дослідженнях В.Кан-Каліка, Н.Кічук, М.Лещенко, С.Сисоевої, Л.Хомич та ін. Так, зокрема, С.Сисоевою виділяються такі ознаки педагогічної креативності: високий рівень соціальної і моральної свідомості; пошуково-перетворюючий стиль мислення; розвинені інтелектуально-логічні здібності; проблемне бачення; творча фантазія, розвинута уява; специфічні особистісні якості (допитливість; самостійність; наполегливість; ентузіазм); специфічні мотиви (необхідність реалізувати своє "Я"; бажання бути визнаним; творчий інтерес; захопленість творчим процесом, своєю працею; прагнення досягти найбільшої результативності в конкретних умовах педагогічної праці); комунікативні здібності; здатність до самоуправління; високий рівень загальної культури. Розроблений дослідницею перелік ознак педагогічної креативності можна використовувати для проведення їх оцінювання і самооцінювання майбутніми вчителями і вчителями-практиками, а також для розробки на цій основі програми самовдосконалення.

Метою публікації є розкриття сутності понять "педагогічна творчість" і "педагогічна креативність", їхнього взаємозв'язку та змісту.

Отже, ми розуміємо педагогічну творчість як звільнення педагогічного професіоналізму, зміст якого узагальнений й формалізований в нормах, правилах і умовах професійної діяльності з метою вирішення проблем, що виникають в результаті зміни зовнішнього і внутрішнього середовищ. При цьому рухомою силою індивідуальної творчості є, на думку В.Кан-Каліка, суперечність між зафіксованими в педагогічній техніці типовими діями і необхідністю знаходити нові для вирішення завдань, що виникають в практиці» [2, с.24].

Педагогічна творчість як форма здійснення педагогічної діяльності спрямована:

➤ по-перше, на розвиток педагогічного професіоналізму, його структурних елементів. Дійсно, «мета педагогічної творчості полягає. На думку І.Раченка, в тому, щоб безперервно удосконалювати новаторську сторону праці. Тільки у цих умовах буде рости виконавська майстерність педагога» [5, с.39]. Творча форма здійснення педагогічної діяльності виступає одним із чинників ефективного професіоналізації працівників освіти;

➤ по-друге, на вдосконалення елементів педагогічної праці. Залежно від педагогічної ситуації «... потрібні в чомусь нові прийоми, засоби, методи і форми...», і, на думку К.Платонова, Г.Голубева, саме «...педагогічна творчість дає можливість корінного удосконалення методики» [3, с.45]. Поза творчістю вирішення педагогічних проблем як теоретичного, так і практичного характеру, принципово неможливим.

Якщо поняття творчості розуміється як процес, який має певну специфіку і призводить до створення нового, то креативність – це потенціал, внутрішній ресурс людини, і, якщо особистість розглядати як носія творчості, то креативність виявляється її невід'ємним атрибутом.

Креативність, як здатність породжувати незвичні ідеї і швидко вирішувати проблемні ситуації, відхилятися від традиційних схем мислення проявляється як швидкість, гнучкість, точність, оригінальність мислення, багата уява, почуття

З М І С Т

ПЕРЕДМОВА	3
СЕКЦІЯ 1:	
"ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНИЙ СТАН ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК"	
<i>Бричок Борис Павлович</i>	
ПОЧАТКОВА ШКОЛА: ПОШУКИ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА	4
<i>Бричок Світлана Борисівна</i>	
ТОЛЕРАНТНІСТЬ У ПРОФЕСІОГРАМІ ПЕДАГОГА (У КОНТЕКСТІ ІДЕЙ В.СУХОМЛИНСЬКОГО)	6
<i>Гудовсек Оксана Анатоліївна</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ЗАКЛАДАХ ЕСТЕТИЧНОГО СПРЯМУВАННЯ В УКРАЇНІ (КІНЕЦЬ XIX – ПОЧАТОК XX СТ.)	8
<i>Яковичина Тетяна В'ячеславівна</i>	
ПЕДАГОГІЧНА КРЕАТИВНІСТЬ: СУТНІСТЬ І СТРУКТУРА	10
<i>Катеринюк Вікторія Іванівна</i>	
ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МАЛИХ ГРУП І УПРАВЛІННЯ КОНФЛІКТНИМИ СИТУАЦІЯМИ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ	12
<i>Невелічук Лариса Петрівна</i>	
ІСТОРІЯ ПЕДАГОГІКИ ЯК НАУКА І ЯК НАВЧАЛЬНИЙ ПРЕДМЕТ: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ	14
<i>Невелічук Лариса Петрівна, Гисюк Наталія Володимирівна, Грибчук Світлана Миколаївна</i>	
УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ ЗАГАЛЬНОЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРОСТОРУ ВИЩОЇ ОСВІТИ	16
<i>Онопрійчук Марина Олександрівна</i>	
АКМЕОЛОГІЯ – ІННОВАЦІЙНИЙ АКЦЕНТ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	18
<i>Беднарська Аліна Андріївна</i>	
ПРОБЛЕМИ ЕСТЕТИЧНОГО РОЗВИТКУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ТВОРЧІЙ СПАДЩИНІ В.О. СУХОМЛИНСЬКОГО	20
<i>Буга Лідія Миколаївна</i>	
ГУМАНІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	22
<i>Вишківська Ганна Михайлівна</i>	
ПРОФЕСІЙНІ ЦІННОСТІ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ: ТЕОРЕТИЧНИЙ ВИМІР	23
<i>Вінічук Тетяна Вікторівна</i>	
РОЗВИТОК НОВАТОРСЬКИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	25
<i>Вознюк Марія Олександрівна</i>	
ОРГАНІЗАЦІЯ ПРЕВЕНТИВНОГО ВИХОВАННЯ В ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОМУ ЗАКЛАДІ	26
<i>Дем'янчук Марія Володимирівна</i>	
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКИХ ЦІННОСТЕЙ	28
<i>Єрмейчук Вероніка Іванівна</i>	
СТАН ДОСЛІДЖЕНОСТІ ПРОБЛЕМИ «ВАЖКИХ» ДІТЕЙ У СУЧАСНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	30
<i>Жукова Юлія Павлівна</i>	
АРТПЕДАГОГІКА В СИСТЕМІ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	32
<i>Зінченко Анастасія Володимирівна</i>	
ПРИНЦИПИ ГУМАНІЗМУ В ПЕДАГОГІЧНІЙ СИСТЕМІ А.С.МАКАРЕНКА І В.О.СУХОМЛИНСЬКОГО	33
<i>Касіяничук Людмила Михайлівна</i>	
КУЛЬТУРНО-ПРОСВІТНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ «ПРОСВІТИ»	35
<i>Кличко Анастасія Олексіївна</i>	
НАЦІОНАЛЬНА ГІДНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	36
<i>Колаковська Тетяна Степанівна</i>	
СУТНІСТЬ ТА СТАНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕТНОПЕДАГОГІКИ	38
<i>Кондратюк Катерина Станіславівна</i>	
ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	40
<i>Курсик Тетяна Петрівна</i>	
РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ РОЗВИТКУ НОВИХ ШКІЛ	43
<i>Луцишина Олеся Іванівна</i>	
ОСОБЛИВОСТІ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	44
<i>Максимюк Олена Костянтинівна</i>	
МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ РІВНЯНЬ І НЕРІВНОСТЕЙ З ОДНІЄЮ ЗМІННОЮ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	46
<i>Масло Олена Сергіївна</i>	
КРЕАТИВНІСТЬ ЯК РИСА ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ	47

<i>Мацько Оксана Володимирівна</i>	ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВ'Я У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	49
<i>Одейчук Віта Миколаївна</i>	ЕЛЕМЕНТИ АКТОРСЬКОЇ І РЕЖИСЕРСЬКОЇ ТЕХНІКИ В ПЕДАГОГІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	51
<i>Осипчук Лілія Віталіївна</i>	ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	52
<i>Павлюк Світлана Миколаївна</i>	ФОРМУВАННЯ ФОНЕТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	54
<i>Парфенюк Оксана Василівна</i>	РЕФОРМАТОРСЬКА ПЕДАГОГІКА ЗАРУБІЖЖЯ КІН. ХІХ – ПОЧ. ХХ СТОЛІТТЯ	56
<i>Пилипчук Ольга Ігорівна</i>	ДО ПРОБЛЕМИ ЗМІСТУ САМООСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕДАГОГА	58
<i>Плаксіна Надія Володимирівна</i>	РОЗВИТОК МОВЛЕННСВИХ УМІНЬ НА ОСНОВІ ТЕКСТУ	59
<i>Плевако Іванна Михайлівна</i>	РОЗВИТОК КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	61
<i>Полухович Марія Іванівна</i>	ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ САМОСВІДОМОСТІ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	62
<i>Полухович Наталія Миколаївна</i>	СУТНІСТЬ ТА ЗМІСТ ПОНЯТТЯ „ВАЖКОВИХОВУВАНІСТЬ”: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ	64
<i>Пташук Оксана Андріївна</i>	ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ОСОБИСТОСТІ У ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	66
<i>Радовинчик Оксана Вікторівна</i>	ІНКЛЮЗИВНЕ НАВЧАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЯК СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН	67
<i>Семещук Олена Володимирівна, Лук'яник Людмила Василівна</i>	ПЕДАГОГІЧНА ЦІННІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ БАЙКИ ЯК ЛІТЕРАТУРНОГО ЖАНРУ	69
<i>Скопецька Людмила Олександрівна</i>	ГЕНЕЗА СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ ПОЛКУЛЬТУРНОЇ ОСВІТИ	71
<i>Стрільчук Наталія Олександрівна</i>	ВМІННЯ ВЧИТИСЬ І ЙОГО ВІДОБРАЖЕННЯ У ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ	73
<i>Тимощук Яна Олександрівна</i>	СКЛАДНИЙ ШЛЯХ РОЗВИТКУ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ НАПРИКІНЦІ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТ.	74

СЕКЦІЯ 2

**"ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ
НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ"**

<i>Гринькова Надія Михайлівна, Конончук Дарія Віталіївна</i>	СУЧАСНИЙ СТАН ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ДО ПРИРОДИ	77
<i>Давнюк Світлана Володимирівна, Шевчук Ірина Олександрівна</i>	РОЗВИТОК МОВЛЕННЄВОГО ЕТИКЕТУ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	78
<i>Іскра Лілія Віталіївна</i>	ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ У ФОРМУВАННІ МИРОТВОРЧИХ ПОГЛЯДІВ ШКОЛЯРІВ В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ	80
<i>Мищенко Оксана Миколаївна</i>	ГРОМАДЯНСЬКА КОМПЕТЕНТНІСТЬ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ В СИСТЕМІ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ОСВІТИ	81
<i>Захарчук Зоя Олександрівна</i>	ЗАВДАННЯ ДЛЯ НАВЧАННЯ ВИРАЗНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ОПРАЦЮВАННЯ ПАРТИТУРИ ВИРАЗНОГО ЧИТАННЯ (2 КЛАС)	83
<i>Іванова Лідія Іванівна</i>	АНАЛІЗ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ЛОГІЧНОГО ТА ОБРАЗНОГО МИСЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	87
<i>Сілкова Ельвіра Орестівна, Ковальчук Руслана Олегівна</i>	ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНО ДЕЗАДАПТОВАНИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ	88
<i>Суржук Тетяна Борисівна</i>	ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЯ ЗАВДАНЬ ДЛЯ ОВОЛОДІННЯ МЕХАНІЗМОМ ЧИТАННЯ МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ	90
<i>Ткачук Ольга Сергіївна</i>	РОЗВИТОК ФОНЕТИКО-ФОНЕМАТИЧНОГО СПРИЙНЯТТЯ В УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	93
<i>Шевців Зоя Михайлівна</i>	ВИЗНАЧЕННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО КОРЕКЦІЙНОЇ РОБОТИ В УМОВАХ НАВЧАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ ЗАГАЛЬНОГО ТИПУ	95
<i>Шутяк Володимир Георгійович</i>	ОСОБЛИВОСТІ УРОКІВ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ ТА ВИМОГИ ДО ЇХ ПРОВЕДЕННЯ	96
<i>Андросюк Ірина Вадимівна</i>	ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ З ОБДАРОВАНИМИ УЧНЯМИ	98
<i>Борова Валентина Євгенівна</i>	ДІЯЛЬНІСНИЙ ПІДХІД ДО ПЕДАГОГІЧНОГО КОРИГУВАННЯ ЗВУКОВОЇ КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	100
<i>Гаврилюк Віра Володимирівна</i>	ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	101
<i>Приходько Лариса Миколаївна</i>	ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ЗНАТЬ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ШЛЯХОМ ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ОСВІТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	103
<i>Раджабова Тетяна Миколаївна</i>	ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМОСВІДОМОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	104
<i>Стецюк Марія Ярославівна</i>	ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ НОВІТНИХ ОСВІТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	106
<i>Білоус Тетяна Миколаївна</i>	ЛІНГВОДИДАКТИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ ПРИКМЕТНИКА В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	109
<i>Ващишина Поліна Михайлівна</i>	МЕТОДИКА РОБОТИ НАД ПЕРЕКАЗАМИ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	111
<i>Велічко Іванна Юріївна</i>	ВИКОРИСТАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНО-ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО ПІДХОДУ В НАВЧАННІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	113
<i>Гарачай Юлія Романівна</i>	ВИКОРИСТАННЯ ЛІТЕРАТУРНОЇ ГРИ ЯК ЗАСОБУ РОЗВИТКУ ІНТЕРЕСУ ДО БІОГРАФІЇ ПИСЬМЕННИКА У КОНТЕКСТІ УРОКУ ЛІТЕРАТУРНОГО ЧИТАННЯ	115
<i>Глівчук Людмила Вячеславівна, Лук'яник Людмила Василівна</i>	МЕТОДИКА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПУ НАСТУПНОСТІ У ПРОЦЕСІ ОПРАЦЮВАННЯ ЧАСТИН МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	116

<i>Гончарук Оксана Андріївна, Лук'яник Людмила Василівна</i>	ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ПРАВИЛЬНОЇ ДИКЦІЇ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	119
<i>Грицевич Марія Володимирівна</i>	УМІННЯ ПРАЦЮВАТИ З КНИГОЮ – ОЗНАКА КУЛЬТУРИ НАВЧАННЯ	121
<i>Довгалець Наталія Євгенівна</i>	СИТУАТИВНІ ЗАВДАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ І НАВИЧОК МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ РІДНОЇ МОВИ	122
<i>Довгалюк Любов Сергіївна</i>	ЗНАЧЕННЯ НАРОДОЗНАВЧИХ ТЕКСТІВ У СТАНОВЛЕННІ ДИТЯЧОЇ ОСОБИСТОСТІ	124
<i>Ільчук Надія Дмитрівна</i>	ОРФОГРАФІЧНІ ВПРАВИ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ НАВИЧОК ГРАМОТНОГО ПИСЬМА МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	125
<i>Карпінська Валентина Володимирівна</i>	ТЕХНОЛОГІЯ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОЦІ ЧИТАННЯ	127
<i>Кухарчук Наталія Олександрівна</i>	ВИДИ ПЕРЕКАЗІВ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В 3-4 КЛАСАХ	128
<i>Лац Лілія Володимирівна</i>	ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ СПІЛКУВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	130
<i>Ліхван Інна Іванівна</i>	МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ГЕОМЕТРИЧНОГО МАТЕРІАЛУ У ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	131
<i>Левчук Тетяна Вікторівна</i>	СИТУАТИВНІ ЗАВДАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	133
<i>Лесковець Анжела Федорівна</i>	МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ НА РУХ	135
<i>Любчик Іванна Сергіївна</i>	ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ВСТАНОВЛЮВАТИ ПРИЧИННО-НАСЛІДКОВІ ЗВ'ЯЗКИ У ПРОЦЕСІ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ	137
<i>Майборода Ірина Василівна</i>	МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ ФРАЗЕОЛОГІЇ НА УРОКАХ РІДНОЇ МОВИ	140
<i>Мартинюк Юлія Вікторівна</i>	МЕТОДИКА ПОЧАТКОВОГО ОЗНАЙОМЛЕННЯ З ПРОСТОЮ ЗАДАЧЕЮ ТА ЇЇ СТРУКТУРОЮ (НА ПРИКЛАДІ ЗАДАЧ НА ФОРМУВАННЯ ДІЙ ДОДАВАННЯ І ВІДНІМАННЯ)	142
<i>Мельник Марія Володимирівна</i>	ФОРМУВАННЯ НАВИЧКИ ЧИТАННЯ ПЕРШОКЛАСНИКІВ У ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ	143
<i>Мечик Світлана Іванівна</i>	ЗАСТОСУВАННЯ ДЕРЕВОВИДНИХ СХЕМ ЯК ІЛЮСТРАЦІЙ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ	145
<i>Назарчук Галина Анатоліївна</i>	РОЗВИТОК УЯВИ І ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ УЯВЛЕНЬ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	147
<i>Нікитчук Алла Олегівна</i>	РОЛЬОВІ ІГРИ ЯК ЗАСІБ ГРОМАДЯНСЬКОГО ВИХОВАННЯ	150
<i>Ніколюк Наталія Василівна</i>	ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ ПРО ТВАРИН НА УРОКАХ ПРИРОДОЗНАВСТВА	152
<i>Павлюк Тетяна Вікторівна</i>	ВИКОРИСТАННЯ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР НА УРОЦІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ (НА МАТЕРІАЛІ ВИВЧЕННЯ ІМЕННИКА)	154
<i>Радкевич Наталія Василівна</i>	ІНТЕГРАЦІЯ ВЕРБАЛЬНИХ ТА ВІЗУАЛЬНИХ ЗАСОБІВ НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	155
<i>Савчук Лілія Борисівна</i>	ОСОБЛИВОСТІ САМОКОНТРОЛЮ У СИСТЕМІ РОЗВИВАЛЬНОГО НАВЧАННЯ	157
<i>Сенишин Ірина Романівна</i>	ФОРМУВАННЯ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ	158
<i>Сілкова Ельвіра Орестівна, Рижя Тетяна Сергіївна</i>	ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ	161
<i>Суходол Юлія Миколаївна</i>	МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ПЕРЕВІРКИ ТА ОЦІНКИ ЗНАНЬ, УМІНЬ ТА НАВИЧОК УЧНІВ З МАТЕМАТИКИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	163
<i>Романович Тетяна Федорівна</i>	ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВИХ УМІНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛУ “МОВА І МОВЛЕННЯ”	165

<i>Самоірова Анна Анатоліївна</i>	ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ В УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	167
<i>Серафим Катерина Ігорівна</i>	СПЕЦИФІКА УРОКІВ РІДНОЇ МОВИ НЕТРАДИЦІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	168
<i>Стасюк Катерина Миколаївна, Лук'яник Людмила Василівна</i>	ЕТИМОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ УЧНІВ	170
<i>Троневиц Катерина Валеріївна</i>	ПОЗАУРОЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ У ВИХОВАННІ ГРОМАДЯНСЬКОСТІ УЧНІВ	172
<i>Трубінікова Юлія Олексіївна</i>	РЕАЛІЗАЦІЯ ДИДАКТИЧНОГО ПРИНЦИПУ ДОСТУПНОСТІ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	173
<i>Сілкова Ельвіра Орестівна, Філик Людмила Ігорівна</i>	СПРЯМОВАНІСТЬ СИСТЕМИ ВПРАВ ПІДРУЧНИКІВ З МАТЕМАТИКИ ДЛЯ 1-4 КЛАСІВ НА САМОВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА	175
<i>Царук Ольга Вікторівна</i>	МЕТОДИЧНІ ВИМОГИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	177
<i>Царук Юлія Михайлівна</i>	ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ СВІДОМОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	179
<i>Целковська Любов Костянтинівна</i>	ТРАДИЦІЇ КОЗАЦЬКОГО ВИХОВАННЯ ЯК ЗАСІБ ГРОМАДЯНСЬКОГО ВИХОВАННЯ В УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	181
<i>Шафранська Марія Володимирівна</i>	ФОРМУВАННЯ ЗНАТЬ ПРО ЛЮДИНУ НА УРОКАХ ПРИРОДОЗНАВСТВА	183
<i>Яриш Оксана Ігорівна</i>	ПРИЧИНИ ОРФОГРАФІЧНИХ ПОМИЛОК У ПИСЬМОВИХ РОБОТАХ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	184
<i>Яськів Ольга Вікторівна</i>	ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ НАОЧНОСТІ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	186
<i>Іверук Оксана Петрівна</i>	2 КЛАС. УРОК МАТЕМАТИКИ. ТЕМА: ВИРАЗИ З ДУЖКАМИ. ПОРЯДОК ВИКОНАННЯ ДІЙ У ВИРАЗАХ, ЩО МІСТЯТЬ ДУЖКИ. РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СКЛАДЕНИХ ЗАДАЧ. РОЗПІЗНАВАННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ФІГУР	188
<i>Климюк Олена Володимирівна</i>	КОНСПЕКТ УРОКУ ПИСЬМА У 1 КЛАСІ. ТЕМА: АНАЛІЗ СКЛАДОВИХ ЕЛЕМЕНТІВ ВЕЛИКОЇ БУКВИ Н. ПИСЬМО ВЕЛИКОЇ БУКВИ Н. ПИСЬМО СКЛАДІВ, СЛІВ, РЕЧЕНЬ З ВЕЛИКОЮ БУКВОЮ Н. ЗАКРІПЛЕННЯ ВИВЧЕНИХ БУКВ. ДИКТАНТ КОРОТКИХ СЛІВ	190
<i>Кривко Валентина Григорівна, Грицюта Олена Анатоліївна</i>	КОНСПЕКТ УРОКУ У 1 КЛАСІ ТЕМА: ПЕРШИЙ РАЗ У ПЕРШИЙ КЛАС	193
<i>Мосійчук Галина Анатоліївна</i>	ТЕМА: ОХОРОНА ПРИРОДИ В УКРАЇНІ. РІДКІСНА ФЛОРА І ФАУНА РІВНЕНЩИНИ	195
<i>Тимошенко Оксана Анатоліївна</i>	ВИХОВНА ГОДИНА. 4 КЛАС. ТЕМА: ПОВАЖАЙ СВОЮ І ЧУЖУ ПРАЦЮ	198
<i>Тишина Вікторія Вікторівна</i>	ІНДИВІДУАЛЬНО-ГРУПОВЕ ЗАНЯТТЯ "ВИВЧАЄМО УКРАЇНСЬКУ МОВУ"	200

СЕКЦІЯ 3

**"СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ
ВИЩОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ"**

<i>Колупасєва Тетяна Євстафіївна</i>	ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ SMART-ТЕХНОЛОГІЇ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ВЧИТЕЛІВ	204
<i>Боровець Олена Віталіївна</i>	РЕАЛІЗАЦІЯ ІДЕЙ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ У СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГА	205
<i>Веремчук Алла Петрівна</i>	ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИЩІЙ ШКОЛІ	207
<i>Гетманчук Надія Олексіївна</i>	ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ УМІНЬ І НАВИЧОК МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	209
<i>Грицай Наталія Богданівна</i>	ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ІННОВАЦІЙНОЇ МЕТОДИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ	211
<i>Красовська Ольга Олександрівна</i>	ШЛЯХИ ВПРОВАДЖЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ІННОВАТИКИ ДО ПРОЦЕСУ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ В ГАЛУЗІ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ	213
<i>Миськова Наталія Миколаївна</i>	ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ФОРМУВАННЯ ОСНОВНИХ ПОНЯТЬ У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ МАТЕМАТИКИ	215
<i>Усач Лариса Володимирівна</i>	ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ НАЦІОНАЛЬНО-ЗОРІНТОВАНОГО НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	217
<i>Шевчук Тамара Борисівна</i>	РЕЗЕРВИ УДОСКОНАЛЕННЯ КУЛЬТУРИ УСНОГО ТА ПИСЕМНОГО МОВЛЕННЯ СТУДЕНТІВ	220
<i>Адамів Юлія Олегівна</i>	ГОТОВНІСТЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	222
<i>Биндюкова Світлана Віталіївна</i>	ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ЯК СКЛАДОВОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ	224
<i>Гончарук Оксана Вікторівна</i>	ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ФОРМУВАННЯ ЕТНОВИХОВНОГО ПРОСТОРУ В СУЧАСНИХ ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ	226
<i>Корпан Інна Володимирівна</i>	ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО РОЗВИТКУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ОБДАРОВАНOSTІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	228
<i>Марієн Юлія Сергіївна</i>	ПЕДАГОГІЧНА ПРАКТИКА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	230
<i>Потапчук Тетяна Миколаївна</i>	ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ КОЛЕКТИВНО-ГРУПОВОГО НАВЧАННЯ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	231
<i>Рарок Маргарита Ростиславівна</i>	ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ	233
<i>Синюк Мирослава Вікторівна</i>	ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ	235
<i>Сінокоп Олена Василівна</i>	ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ	236

Наукове видання

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ПЕДАГОГА

Матеріали науково-практичної Інтернет-конференції
"Сучасний вчитель початкових класів:
традиції та інновації"

23-24 грудня 2014 року
м.Рівне

Відповідальна за випуск – Колупаєва Т.Є.

Комп'ютерна верстка – Соловей Л.М.

Формат 60x84/8 . Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Ум. друк. арк.. 28,6. Тираж 100 прим.

Видавець О.Зень

Свідоцтво суб'єкта видавничої
справи РВ № 26 від 6 квітня 2004 р.
пр. Кн. Романа, 9/24, м. Рівне, 33022;
тел. 0-362-24-45-09; 0-67-364-07-27;
olegzen@ukr.net

Видруковано: Кафедра педагогіки початкової освіти РДГУ
вул. Остафова, 31, каб. 02, м. Рівне, 33000
тел. 0-362-62-00-84